

voljen v župana. Volitev je bila enoglasna, kar je velika čast za župana, pa tudi za odbornike. Isto tako sta tudi narodna svetovaleca ravno tista, ki sta bila poprej. S to volitvijo se je toraj županstvu izrekla največja in najlepša zaupnica, ter se je tudi pokazalo, kaka zastopnost vlada v občini od časa, kar ji je na čelu župan G. Lamprecht. Pred tremi leti, je vsa nemčurska druhal na vsa usta na župana upila in se drla; zelo brezimenih in žugalnih pisem, polnih psovka, se je to ponemčurjeno pritlikovje posluževalo, ter grdilo in ometavalo župana z najustudnejšim blatom. Župan pa se seveda vsega tega ni ustrašil, temveč je svoj posel izvrševal ves čas tako spretno in vestno, da se njegov urad prišteva med najboljše ter se mu je tudi očitno pri neki priliki od višje gosposke izreklo priznanje. Po vsej občini vlada sedaj mir, z obč. premoženjem se varčno gospodari in poslovanje vrši se točno in sicer čisto v domačem jeziku. Tisti, ki so toraj v svoji zlobnosti rovali in hujskali proti županu radi slovenskega uradovanja, ostali so lažniki ter se sedaj sami valjajo po blatu, s katerim so župana ometavali.

Iz Činžata na Pohorji. (Naša občina) ima popolnoma naroden odbor. Le to bi bilo želeli, da kmalu opusti staro šaro ter začne prej ko slej slovenski uradovati. Slov. odbor na čelu občine in pa nemško uradovanje, to je vendar neko smešno nasprotje! In ker je sedaj ravno velikonočni čas minol, ko se vse oživlja, vse vzbuja v novo življenje, tedaj mislimo in upamo, da se kmalu vzbudi in prerodi tudi urad v Činžatu v veselo domače življenje. Ti premilo spomladansko solnce pa, ki si že mnogo sre na zelenem Pohorji domači stvari pridobilo, ogrej tudi še vsa druga, ter užgi v njih neugasljivi ogenj svete domovinske ljubezni! G. Brzoneliju pa, županu iz Činžata, kličemo, kakor pred tremi leti: Le brzo naprej!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Jutri, dne 3. maja snide se zopet drž. zbor in nadaljuje posvetovanje svoje v drž. proračunu. Brez vse nevihte gotovo ne ostane, zlasti pri proračunu pravosodnega ministerstva bode še več pritožb in od raznih strank. — Katoliški shod se vrši na Dunaji veličastno, predseduje mu grof Blome, navzočih pa je veliko in najveljavnejših mož iz vseh krajev, razven iz Madjarije. — Izmed dež. poslancev štajarske vojvodine prizadeva si posebno nemški konservativec Kaltenegger za to, da podnuči svoje volilce v vseh tacihi rečeh, ki se tičejo koristi kmečkih ljudi. Zadnje dni je bil koj na štirih krajih iz tega namena in na vseh so mu volilci živo pritrjevali, ko je rekel, da je v kat. cerkvi za vsa

ljudstva dovolj prostora in je krivica, če se stavi katero ljudstvo čez drugo. To je le resnica! — V Celovci bodo v kratkem nove volitve v mestni zastop in prikazuje se že neka stranka, ki ji ni po volji sedanja liberalna razvada v tem zastopu. Može, ki v eno mer kriče: le nemški, pač niso nikjer dobri gospodarji! — V Gospej sveti na Koroškem praznuje se letos počenši z 11. dnem maja 1100letnica tamošnje slavne cerkve. — Poleg večih drugih dežel dobi tudi Kranjska to poletje volitve za dež. zbor. Naj si le izvoli vrlo kranjsko ljudstvo vrlih mož za svoje poslance! — Na Kranjskem ni veliko vinogradov, vendar pa jih je trtna uš vkončala že za 3260 ha. in največ v Krškem okraji. — Nekateri laški može v Gorici škilijo radi čez črno-rmene meje, tje v Italijo, treznišim pa to preseda, vendar pa nič ne storé za to, da odpravijo take ljudi, vsaj iz mestnega starašinstva. Sedaj, ko bode nova volitev za nj, jim bode lahko to, ako jih je volja. — V c. kr. pošto v Trstu so vlomili tatje ter so odnesli iz nje 53.000 fl. Čudno, da je to mogoče sredi mesta! — Pevsko društvo „Adrija“ je hotelo v Barkovljah pri Trstu prirediti slov. veselico, ali laški župan mu je to zabranil. Se ve, ko bi bila veselica laška, bilo bi to vse drugače. — Na Hrvaškem se šopiri madjarski jezik sedaj že skoraj po vseh uradih in če pojde še tako naprej, bode k malu konec hrv. slave. — Ogerska vlada misli sedaj v resnici na to, da se odpravi mala loterija. Mesto nje pa se vpelje razredna, t. j. taka, pri kateri se kupi srečka, toda ona stane več goldinarjev. Nje pa si ubog človek ne more kupiti in torej obrne hrbet loteriji ali ka-li!

Vunanje države. Avstrijski poslanik pri sv. Očetu v Rimu, grof Revertera je nastopil svojo službo. — Pri mestnem uradu v Rimu so prišli veliki goljufiji na sled, celih 2 milj. lir manjka v kasah a tudi pri goljufih, uradnikih ni jih več. Tako je: ako se ščuje zoper kat. cerkev, prepravlja se tudi zvestoba. — Shod katol. mož v Španiji se je izrekel zoper vedne priprave na vojsko. Razsodnik v prepirih naj bode papež a za to mu je treba — Rima. — Francoska vlada ni še popolnem varna, lahko, da ji je „nesrečni“ Boulanger še bolj nevaren v Angliji, kakor ji je bil na francoskih tleh. General pravi, da se vrne v oktobru na vsak način v Francijo, upa torej, da bodo dotlej njegovi može že na vrhu, ali, kakor je sedaj podoba, ni za to veliko upanja. — Anglija je bojda za neko zvezo z Nemčijo, to pa tedaj, ako Nemčija ne pusti Rusov v Carjigrad. — V Berlinu biva te dni več poslancev tujih držav ter se posvetuje z nemško vlado glede Samojskih otokov na vzhodni strani Afrike. Vidi se, da še ima železni kancelar, knez Bismarck, „vajeti sveta“ v svojih rokah. — Ru-

ski car želi, da se sprijazni vlada s Poljaki ter pokliče bojda iz tega namena grofa Vielpolskega v notranje ministerstvo. Mogoče je to, ali malo verjetno. — V Bolgariji sliši se o nemirih in sicer tokrat pri mestu Plovdivu. Tam si je prišlo katoliško in razkolniško ljudstvo v naskrižje. — Kaj bode, ako pride kraljica Natalija na srbska tla? To vprašanje je jako imenitno, kajti kraljica ima veliko prijateljev med Srbi. Se ve, da še sedaj ni mogoče odgovoriti na to vprašanje in če se odgovori, ni to nič druga, kakor sad domišljije. — Turški vladi primanjkuje denarja in to čuti najbolj turški uradnik, ako ne dobi plačila in to se godi po gostem po več let. — V Atenah je vlada v prepiru z nadškofom in ljudstvo je na strani nadškofa. — V Zanzibaru, v vzhodni Afriki, so izpustili vjete misijonarje. — Pri Hamiltonu, v severni Ameriki, je prišel železnični vlak s tira, vozovi so se vneli in je veliko ljudi prišlo ob življenje.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnijska Ptujska.

(Dalje.)

3. Zopetno pokristjanjenje Ptujja.

a) Prvi poskusi.

Ko so se bili razni narodi iz svojih bivališč vzdignili ter so šli po svetu iskat boljše domovine, začeli so tudi slovanski narodi zapuščati staro svojo domačijo na Ruskem ter se pomikati proti zahodu in jugu. Po smrti strahovitega Atila (453.) so se pomaknili dalje, po odhodu Longobardov v Italijo (568.) pa so se razširili in naselili po sedanjem Štajarskem, Koroškem, Kranjskem, Primorskem in celo po Tirolskem. Brezdvomno je dobil takrat tudi Ptuj slovenske prebivalce.

V svoji novi domovini imeli so Slovenci zelo zlobne sosed. Najhujši so bili Obri ali Avari. Te je bil Longobardski kralj Albin zoper Gepide na pomoč poklical, a ko so bili Gepidi premagani, naselili so se Obri po Ogerskem, od koder so hodili na vse kraje ropat, požigati in moriti. Blizu trideset let so nadlegovali naše kraje in ni mogoče popisati, kar so morali Slovenci od teh divjih „pesjanov“ trpeti. Pa l. 623. je ljudomili Samo nabral pri raznih slovenskih plemenih toliko hvalečkov, da je zamogel divje Obre ukrotiti. Hvaležno ljudstvo ga je na to (627) izvolilo za kralja, ki je novo svoje kraljestvo čemdalje bolj razširjeval ter tako utemeljil prvo veliko slovensko državo.

Pa Slovenci so bili brezizjemno vsi trdovratni malikovavci ter so krščanstvo hudo sovražili. Nje pokristjaniti poskušali so apostol-

ski možje: sv. Kolumban, sv. Amand in več drugih, toda vešidel brezuspešno; — le sv. Rupertu se je posrečilo med Slovence, po naših krajih živeče, zasejati prva semena krščanstva.

Kraljeve rodovine Merovingske je apostolski škof Rupert, iztiran od hudobnih krivovercev iz svoje škofije v Vormaciji, prišel leta 580. na Bavarsko, kjer je vojvodo Teoda in njegovega sina v krščanski veri podučil in veliko Bavarcev krstil. Po tej srečni žetvi Gospodovi poda se sv. Rupert po Donavi doli v spodnje panonske kraje ter pride početkom sedmega veka tudi v Ptuj. Poln apostolskega duha oznanjuje ondi nauk Izveličarja, potem pa se poda v Celje, kjer je v čast sv. Maksimilijanu posvetil cerkvico, njegovo sv. truplo pa v Lavreak prenesel, kajti ovi mučenec je bil ondi škof. In tako je sv. Rupert sejal seme božje besede tudi med Slovenci, ki so toraj celo prav imeli, da so njemu v čast postavili več cerkev poznejšim rodom v opomin, naj tolikega dobrotnika svojega nikar ne pozabijo.

Sv. Rupert je zaspal v Gospodu na velikonočno nedeljo (27. marca) l. 623. v Solnogradu, kjer v veliki cerkvi sv. Petra, katero je bil on pozidal — od svojega truda počiva, poln zaslug, tudi za Slovence velike časti in hvale vreden, ker je s škofijo vred utemeljil semenišče, iz katerega so pozneje nčitalji krščanstva k Slovencem prihajali. *)

Tudi o sv. Vitalu, kateri je sv. Rupertu kot škof v Solnogradu sledil, pripoveduje se, da je prišel v naše kraje ter je paganskim Slovincem in Obrom pridigoval krščansko vero. Ali to so bili le prvi poskusi pokristjanjenja Slovencev, pravo spreobrnjenje začelo se je s pomočjo bavarskih vojvod za škofa sv. Virgilija sredi sedmega veka ter se je doglalo za njegovih naslednikov. (Dalje prih.)

Smešnica 18. „Glej“, toži mlada žena, „Krsnica mi je rekla, da sem stara klepetulja, in jaz ji doslej še vendar nisem bila žal-besede rekla.“ „Saj res“, tolaži jo mož, „stara klepetulja pač nisi, saj še leta dni ni, kar sva se vzela.“

Razne stvari.

(Ljudska šola.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval za šolo v Ločah pri Konjicah 200 gld. ter je ob enem dovolil, da si sme šola privzeti ime: Franc-Jožefova šola.

(K shodu katoliških mož) na Dunaji so se odpeljali Nj. ekscelencija mil. knezoškof v ponedeljek, dne 29. aprila ter jim je prav ta den bilo 50 let preteklo, kar so postali doktor bogoslovja.

(Častni večer) je bil v torek, dne 30. aprila v slov. čitalnica v Mariboru. Pripravil

*) Drobtinice, 1852, XI.